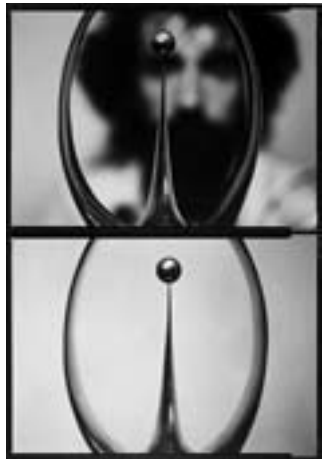


# Diptics



Diptic 47

**RAFAEL NAVARRO**



Diptic 33

# Diptics

Fotografies de

**RAFAEL NAVARRO**

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

## L'espuma del silenci

El nom de Rafael Navarro indisolublement està lligat a "Dípticos" (Díptics), sèrie formada per 69 fotografies realitzades entre 1978 i 1985. Aquest conjunt d'imatges, a més de ser un dels cims de la fotografia contemporània, sintetitza el seu pensament estètic i per tant la seva manera de veure el món i la realitat que l'envolta. A "Díptics" (i en el conjunt de la seva obra) Rafael Navarro es concentra en tres conceptes/temes bàsics: nu, soledat i paisatge, voltant per l'entorn de la seva fibra òptica altres elements secundaris que apuntalen un discurs visual dominat pel romanticisme i la reflexió interior. En dites icones, els cossos i els espais en levitació s'abracen a intensos i poètics blancs i negres. Tot seguit s'encadenen a l'espuma del silenci, a les petjades de la soledat, amb la qual cosa fugeixen a marxés forçades del més mínim estrèpit visual. En definitiva: les fotografies de Navarro ens parlen dels cercles viciosos i les ombres inextingibles que graviten sobre el vèrtex de la Humanitat des de que el món és món: ànsies d'abandonar (tu ja m'entens princesa dels cors trencats i solitaris) comunicació, grans portes de les pors i altres cercles oferents amb un profund rerafons íntim, vital i espiritual. Ara bé: Rafael Navarro ambienta aquests luctuosos esdeveniments sobre símbols iconogràfics, paisatges encantadors i cossos celestials carregats de sensualitat i erotisme, que ens ajuden a seguir vius i no perdre l'esperança ("Només resta esperar. Poden passar tantes coses al llarg d'una vida". Malcolm Lowry.) descontaminant les estancades aigües de la vida i acompanyantnos en les nostres successives acampades terrenals abans de caure en la trampa teixida pel Senyor de les Esferes. Al tractar aquests espinosos assumptes amb una enorme esquisidesa compositiva i una extremada cura per la forma, inevitablement ens encamina cap a formes intimistes, preciosistes i evanescents, en les que la poesia, el lirisme i la melangia ocupen el centre de la imatge. En fi: Rafael Navarro transforma les teranyines de la memòria i els pous negres de l'existència humana i el patiment que això comporta en bellesa purpúria i plaent.

**A. Molinero Cardenal**

## La espuma del silencio

*El nombre de Rafael Navarro indisolublemente está unido a "Dípticos", serie formada por 69 fotografías plasmadas entre 1978 y 1985. Este conjunto de imágenes, además de ser una de las cumbres de la fotografía contemporánea, sintetiza su pensamiento estético y por lo tanto su forma de ver el mundo y la realidad que le circunda. En "Dípticos" (y en el conjunto de su obra) Rafael Navarro se concentra en tres conceptos/temas básicos: desnudo, soledad y paisaje, merodeando por el entorno de su fibra óptica otros elementos secundarios que apuntalan un discurso visual dominado por el romanticismo y la reflexión interior. En dichos iconos, los cuerpos y los espacios en levitación se abrazan a intensos y poéticos blancos y negros. Acto seguido se encadenan a la espuma del silencio, a las huellas de la soledad, con lo cual huyen a marchas forzadas del más mínimo estruendo visual. En definitiva: las fotografías de Navarro nos hablan de los círculos viciosos y las sombras inextinguibles que gravitan sobre el vértice de la Humanidad desde que el mundo es mundo: ansias de tirar la toalla (tu ya me entiendes princesa de los corazones rotos y solitarios), incomunicación, portones de los miedos y otros círculos oferentes con un hondo trasfondo íntimo, vital y espiritual. Ahora bien: Rafael Navarro ambienta estos luctuosos acontecimientos sobre símbolos iconográficos, paisajes encantadores y cuerpos celestiales cargados de sensualidad y erotismo, que nos ayudan a seguir vivos y no perder la esperanza ("Sólo queda esperar. Pueden pasar tantas cosas a lo largo de una vida". Malcolm Lowry), descontaminando las estancadas aguas de la vida y acompañándonos en nuestras sucesivas acampadas terrenales antes de caer en el cepo tejido por el Señor de las Esferas. Al tratar estos espinosos asuntos con una enorme exquisitez compositiva y un extremado cuidado por la forma, inevitablemente nos encamina hacia formas intimistas, preciosistas y evanescentes, en las que la poesía, el lirismo y la melancolía ocupan el cogollo de la imagen. En fin: Rafael Navarro transforma las telarañas de la memoria y los pozos negros de la existencia humana y el sufrimiento que ello conlleva en belleza purpúrea y placentera.*

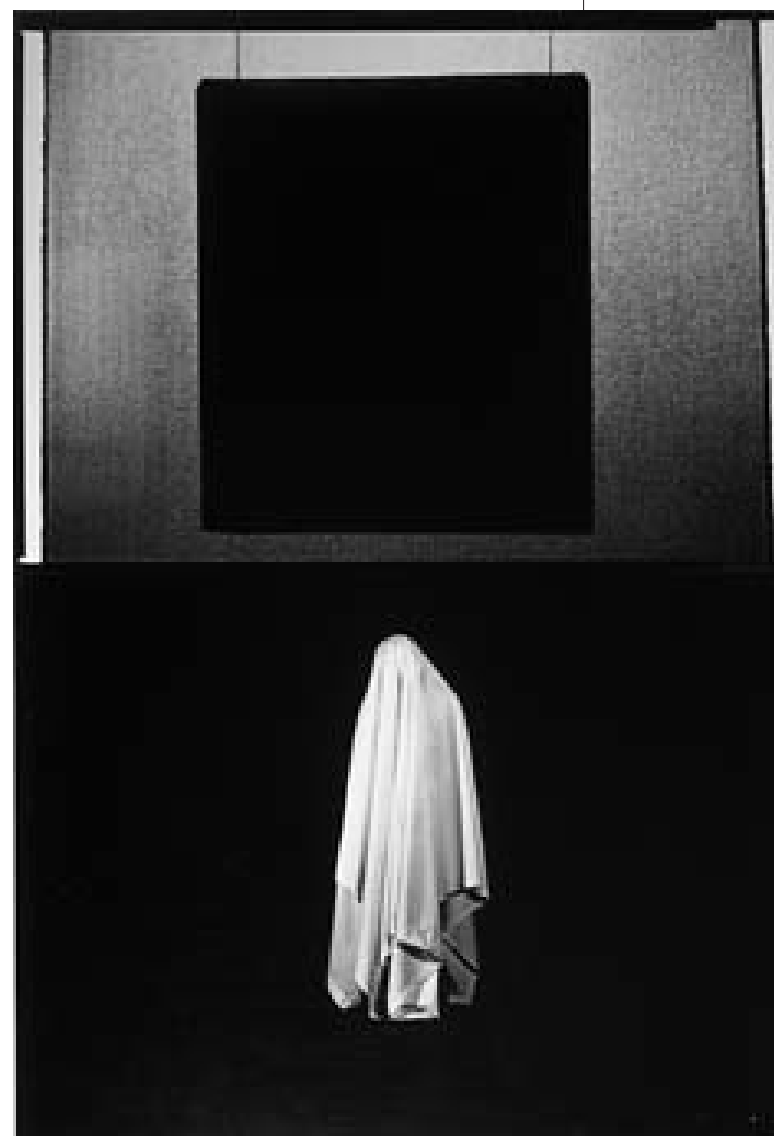
**A. Molinero Cardenal**





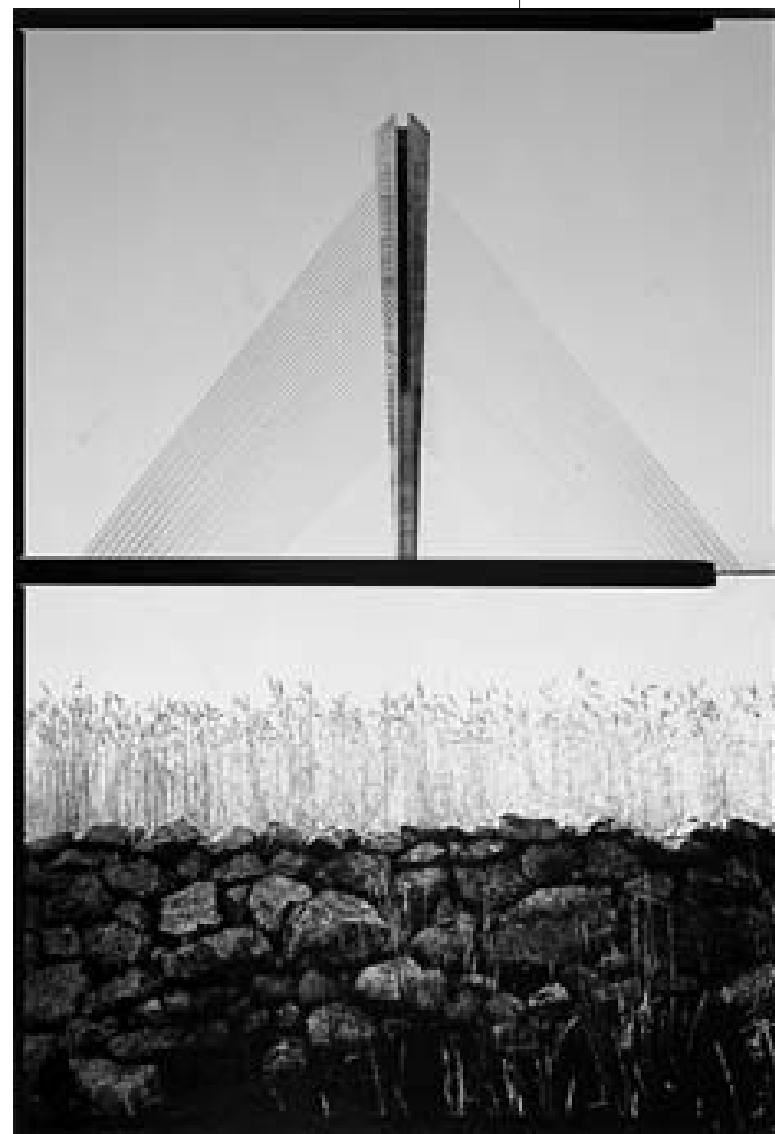








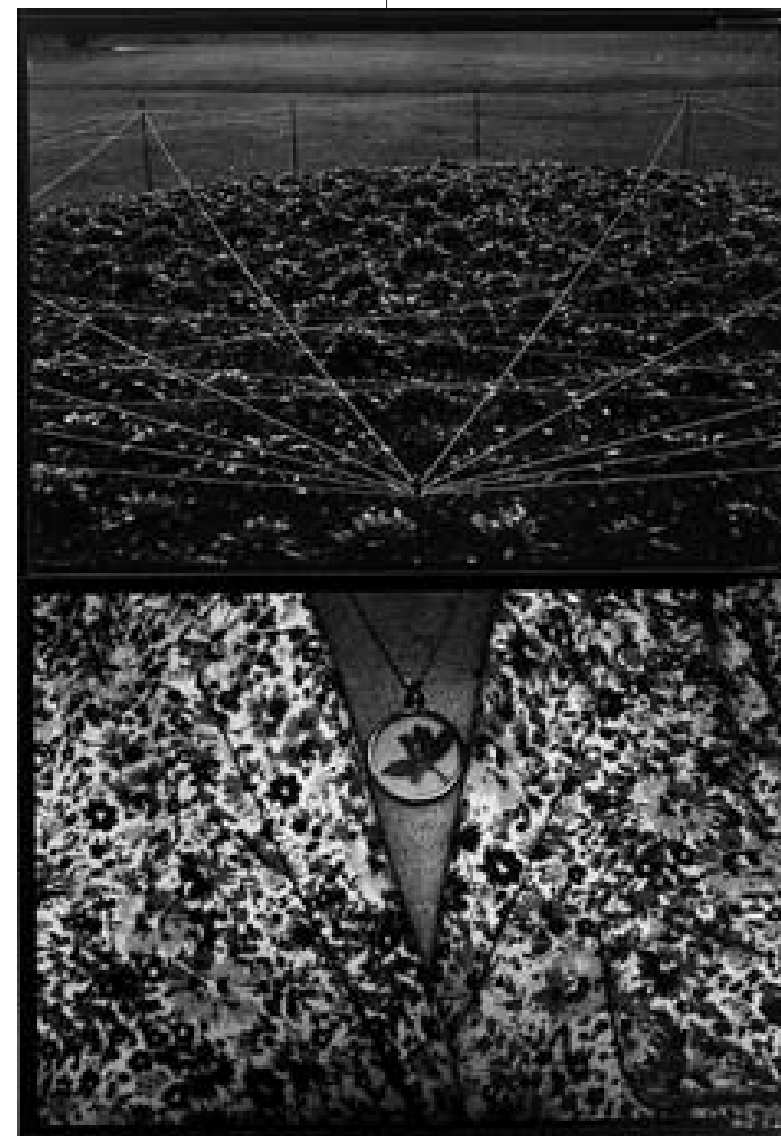














## Rafael Navarro

Neix a Saragossa l'any 1940. Comença a interessar-se per la fotografia com a mitjà d'expressió a l'edat de 28 anys, exposant per primera vegada l'any 1973. Des d'aleshores ha portat a terme més de 150 exposicions, entre les que s'han de destacar, entre d'altres, les realitzades a les Galeries Spectrum-Canon de Barcelona, Saragossa, Gènova i Amsterdam, Museu de la Fotografia de Charleroi (Bèlgica), "Palacio de Sástago" de Saragossa, "Museo Español de Arte Contemporáneo" de Madrid, "Chateau d'Eau" de Toulouse, Museu Ken Damy de Brescia (Itàlia), Fundació Joan Miró de Palma de Mallorca, Festival Internacional de Fotografia Tarazona Foto, "Arco" de Madrid, "Center Photographic Studies" de Los Angeles, "San Francisco Museum of Modern Art", Palau de Tokyo de París, "Instituto Cervantes" de Lisboa, etc.

Rafael Navarro combina la producció de la seva obra personal amb altres activitats paral·leles, com conferències, seminaris i tallers, comissariats i organització d'exposicions, etc. L'any 1977 funda, amb Manel Esclusa, Pere Formiguera i Joan Foncuberta, el col·lectiu "Alabern". El 1978 és designat representant a Espanya del "Consejo Latinoamericano de Fotografía". L'any 1985 entra a formar part del Consell Assessor del Departament de Fotografia de la Fundació Miró de Barcelona. La seva obra es troba representada en importants museus i col·leccions privades i públiques, com la Biblioteca Nacional de París, el Museu Reattu d'Arlés (França) Colecció Polaroid de Cambridge (EE.UU.), Museu d'Art Modern de Brussel·les (Bèlgica), Museu Nicéphore Niépce de Chalons-sur Saône (França), "Chateau d'Eau" de Toulouse (França), Institut Valencià d'Art Modern, Museu Nacional de Belles Arts de Buenos Aires (Argentina) i un llarg etcètera. Per últim, entre les monografies dedicades a la seva obra destaquen "Dípticos" (Photo Vision, 1986), "Conjuntos" (Universitat d'Alacant, 1996) i "Le forme del corpo" (Museu Ken Damy, Itàlia, 1997).

*Nace en Zaragoza en 1940. Se empieza a interesar por la fotografía como medio de expresión a la edad de 28 años, exponiendo por primera vez en 1973. Desde entonces ha llevado a cabo más de 150 exposiciones, entre las que cabe destacar, entre otras, las llevadas a cabo en las Galerias Spectrum-Canon de Barcelona, Zaragoza, Génova y Amsterdam, Museo de la Fotografía de Charleroi (Bélgica), Palacio de Sástago de Zaragoza, Museo Español de Arte Contemporáneo de Madrid, Chateau d'Eau de Toulouse, Museo Ken Damy de Brescia (Italia), Fundació Joan Miró de Palma de Mallorca, Festival Internacional de Fotografía Tarazona Foto, "Arco" de Madrid, Center Photographic Studies de Los Ángeles, San Francisco Museum of Modern Art, Palacio de Tokyo de París, Instituto Cervantes de Lisboa, etc.*

*Rafael Navarro combina la producción de su obra personal con otras actividades paralelas, tales como conferencias, seminarios y talleres, comisariados y organización de exposiciones, etc. En 1977 funda, junto a Manel Esclusa, Pere Formiguera y Joan Foncuberta, el colectivo "Alabern". En 1978 es designado representante en España del Consejo Latinoamericano de Fotografía. En 1985 entra a formar parte del Consejo Asesor del Departamento de Fotografía de la Fundació Miró de Barcelona. Su obra se encuentra representada en importantes museos y colecciones privadas y públicas, tales como la Biblioteca Nacional de París, el Museo Reattu de Arlés (Francia), Colección Polaroid de Cambridge (EE.UU.), Museo de Arte Moderno de Bruselas (Bélgica), Museo Nicéphore Niépce de Chalons-sur Saône (Francia), Chateau d'Eau de Toulouse (Francia), Instituto Valenciano de Arte Moderno, Museo Nacional de Bellas Artes de Buenos Aires (Argentina) y un largo etcétera.*

*Por último, entre las monografías dedicadas a su obra destacan "Dípticos" (Photo Vision, 1986), "Conjuntos" (Universidad de Alicante, 1996) y "Le forme del corpo" (Museo Ken Damy, Italia, 1997).*

© Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, AC

© Fotos: Rafael Navarro  
Texte: Antonio Molinero  
Disseny: Pere Meca  
Impremta: Com-Gràfica  
Tiratge: 1.000 exemplars

Dipòsit Legal



INSTITUT  
D'ESTUDIS  
FOTOGràFICS  
DE CATALUNYA



Comte d'Urgell, 187  
(Recinte Universitat Industrial)  
08036 Barcelona  
Tel. 93-494 11 27  
Fax 93-321 23 94



1972 25 Anys mirant cap al futur 1997

Amb el suport de :

